

Holdgaard ved Lejlighed vilde gøre sig bekendt med et stort Landbrugs Driftsregnskaber og hele Administration. Hvis jeg maatte faa Lov til at vise ham et saadant, nærer jeg ingen Tvivl om, at et saa retsindigt Medlem som det ærede Medlem Hr. Holdgaard vilde opnaa en Forstaaelse, der stod fuldt paa Højde med hans Venlighed.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg gerne bemærke, at han selvfølgelig har fuldstændig Ret i, at principielt, rationelt set kan man ikke udskille den direkte Statsbeskatning fra den kommunale Beskatning, det hele Skattesystem er en organisk Enhed, og vil man reformere rationelt paa det ene Omraade, maa man tage det andet med ind i sine Overvejelser. Men jeg vil dog bemærke, at i Praksis har netop Partiet Venstre været med til først at reformere den personlige kommunale Skat og derefter at indføre den kommunale Grundskyld, altsaa, man er i Virkeligheden begyndt med at reformere paa det Omraade, som forekommer mig allervanskeligst, skattepolitisk set, at reformere, men det konkrete, overskuelige Omraade, nemlig den direkte Skat til Staten, har man foreløbig ladet ligge. Jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigere og mere praktisk at gaa den anden Vej.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Holdgaard vil ikke benægte, at Grunden til, at en eller anden Skatteyder ikke har nogen Indtægt, er den, at det offentlige i Forvejen har taget hele den Indtægt, han havde. Nu er det altsaa, som jeg bemærkede i mit første Indlæg, at man skulde kunne tænke sig, at man saa sagde: Det offentlige tager altsaa for meget. Men nej, det er ikke demokratisk Moral. Fra det rigtige Demokratis Side siger man: Det offentlige tager, hvad der kan tilkomme det, men Manden lever endnu et efter et demokratisk Skøn for behageligt Liv, følgende skal det offentlige tage mere og spise af hans Formue; derigennem vil de tvinge ham ned til ikke at leve bedre end de selv. Det er det, jeg i mit første Indlæg har ment at kunne karakterisere som demokratisk Moral, men efter min Mening ikke nogen god Moral.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Fisker): Selv om det maaske kan være tvivlsomt, om der opnaas positive Resultater ved en Udvalgsbehandling, vil jeg dog anse det for formaalstjenligt, at det forsøges, og jeg tillader mig derfor at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lønningslov for Folkekirkens Tjenestemænd m. fl. i København og paa Frederiksberg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3753; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2244).

Formanden: Under denne Sags Behandling vil ogsaa den under Punkt 5 paa Dagsordenen opførte Sag kunne omtales.

Sagen sattes under Forhandling.

Henrik Jensen: De foreliggende to Lovforslag maa ses som et Led i den Række af Lovforslag, den høje Regering har forelagt her i Tinget i den nærmest foregaaende Tid, hvis Formaal har været at nedbringe de offentlige Udgifter i denne for Befolkningen økonomisk vanskelige Tid. Hovedpointet i de foreliggende Lovforslag er, at man ombytter de to løse Bestanddele, man har i vore Lønningslove i Form af Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg, med en mere fast Bestanddel i Form af et Forsørgertillæg. Nu skal jeg ikke ved denne Lejlighed komme ind paa Spørgsmaalet Dyrtids- og Konjunkturtillæg kontra Forsørgertillæg. Dette Spørgsmaal er efter min Mening grundigt gennemdebatteret før her i Salen, navnlig ved Behandlingen af Lovforslaget om Statens Tjenestemænd, og jeg kan i saa Henseende fuldstændig slutte mig til, hvad der da blev fremført af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, og af den højtærede Finansminister. Men ved Siden af dette indeholder de foreliggende Lovforslag ogsaa andre Bestemmelser af mere eller mindre betydende Art.